

متن پرسش

سلام خدمت استاد عزیز: پوزش بابت مزاحمت، بیش از ده ساله که خواننده غالب کتابهای حضرتعالی هستم. تحصیلات دانشگاهی ارشد دارم و در حوزه نظامی فعال هستم. اخیرا یکی از دوستان مذهبی و مخلصم رو که ۲۸ سال با هم ارتباط داشتیم رو در کمال ناباوری به مرگ طبیعی از دست دادم. بعد از گذشت یک ماه هنوز مساله برام حل نشده و شدیداً به فکر مرگ و قبر و قیامت افتاده‌ام. اگر چه در طول زندگی بعد از بلوغ به لطف خدا به دین و مذهب و نماز و اخلاق توجه داشته‌ام، ولی حقیقتاً با این اتفاق هول کرده‌ام و نمی‌دانم چکار کنم، با وجود مشغله کاری زیاد گاهی نهج البلاغه می‌خوانم، بعد میرم سراغ انس با قرآن، بعدش مفاتیح و ارتباط با اهل البیت، بعدش کتابهای اخلاق، یک مقدار تفسیر قرآن می‌خوانم، صحبت‌های حاج آقای امینی خواه رو در رابطه با سه دقیق در قیامت گوش میدم، گاهی هم کمک به خانواده و ... این حالت‌ها هم از ترس مرگ نیست بلکه متوجه بازی خوردن خودم شده‌ام، چیزهایی رو جدی گرفته‌ام که اصلاً اهمیتی برای بعد مرگ نداره، به دنیا بی رغبت شده‌ام و سرمایه حقیقی رو آنطرفی می‌دانم که دستم خالیه. نمی‌دانم در لحظه مرگ، با رحمت خدا روبرو خواهم شد یا با قهر و غضبشان. از طرفی نگران خودخودسازی هم هستم که راه به جایی نبرم. از شما استاد عزیز راهنمایی می‌خواهم. الان چکار کنم که در فرصتی کم به سرمایه معنوی بزرگی برسم و بعد مرگ با رحمت خدا روبرو شوم. کدام راه خودسازی و سلوک را در پیش بگیرم، مقالات آیه الله شجاعی یا راه دیگر؟ سالهاست که برای اینکه وقت شریفتان را نگیرم سوالی نپرسیده‌ام. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همیشه باید این امکان را بدهیم که هم‌اکنون ممکن است بمیریم. پس باید خود را در جهانی حاضر کنیم که زندگی دنیایی، قسمتی از آن باشد و در این بستر البته نباید زندگی دنیایی را تعطیل کرد، باید با حضور در جهانی گشوده، هم‌اکنون تا ابد زندگی را ادامه داد. پیشنهاد می‌شود در این رابطه به کتاب «سوره جاثیه و راز زمین‌گیری امت‌ها» همراه با شرح صوتی آن که روی سایت هست، رجوع فرمایید. موفق باشید